

Karácsony este.

*Az égi angyalkák
Serényen dolgoznak,
Karácsony estéjén
A jó öreg Földnek
Új takarót hoznak.*

*Pajkos szél emeli,
Aláfúj, simítja,
A csudás takarót
Játékos kedvében
Szerteszét szakítja.*

*Csillagos hópelyhet
Egymás mellé rakják,
Holdsugár cernával,
Ezüstfényű tüvel
Sűrűn összevarrják.*

*Angyalkák Szél úrji
Hátára felülnek,
A szent éjszakának
Ájtatos csendjében
A földre repülnek.*

*Négy sarkát megfogják:
A földre terítik —
Hegyeket, völgyeket,
Fázós kopár fákat
Vele melegítik.*

*Utszéli kunyhókban
Kicsi lángok gyúlnak,
Fényes ablakokra
Gyémántos függöryként:
Jégvirágok hullnak.*

Egri Rózsi.

Péterke karácsonya

A külváros egyik rozoga bérházában lakott Balogh András napszámos. Karácsony hetében, amikor esténként fáradtan hazament, két kis gyermeke mindenkor aludt már. Ilyenkor a hideg szobában elbeszélgetett a feleségével az elmúlt időkről, a feledhetetlen szép napokról, amikor még minden évben állíthattak karácsonyfát, mert tisztviselő volt és ha nem is sokat, de mégis keresett annyi, hogy karácsonyfára is jutott s imádkozhattak alatta a kis Jézus születésnapjának ünnepén, hogy őket is ajándékozza meg az Ur kis gyermekkel.

A jó Isten meg is hallgatta kérésüket, de amikor a második babát is meghozták a golyák, már kereset nélkül maradt Balogh. Súlyos gondokkal telt napok következtek. A mindennapi kenyérre valót is alig tudta megkeresni s bizony az ötödik születésnap is elmúlt már, hogy nem tudtak még csak egy kis karácsonyfát is állítani. Ilonka hat éves volt, Péterke pedig öt és még egyszer sem örülhettek a legszebb ünnepnek. Pedig Balogh most is mindent elkövetett, hogy legalább egy kis karácsonyfát állíthasson, de nem hiszi, hogy sikerül. Nagyon-nagyon fájt neki, hogy kisínyeinek nem szerezhet örömet, a legnagyobb boldogságot, hogy a szeretet ünnepén karácsonyfa alatt örülhessenek velük együtt.

Nem is sejtette, hogy amikor ezt mondta, gyermekei a hidegtől összébújva egymás mellett még nem aludtak el. Így bizony minden szót hallottak és a rossz pokróc alá bújva egyszerre keservesen sírni kezdtek.

Reggel, amikor édesapjuk elment hazulról, a két gyermek